

HELENA SAPIŃSKA

Dnia 11 grudnia 1945 r. w Radomiu Sędzia Śledczy II rejonu Sądu Okręgowego w Radomiu, z siedzibą w Radomiu, w osobie Sędziego Kazimierza Borysa, przesłuchał niżej wymienionego w charakterze świadka bez przysięgi. Po uprzedzeniu świadka o odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznania i o treści art. 107 KPK świadek zeznał, co następuje:

Imię i nazwisko	Helena Sapińska
Wiek	44 lata
Imiona rodziców	Adam i Helena
Miejsce zamieszkania	Radom, ul. Planty 6 m. 4
Zajęcie	wdowa po pracowniku Fabryki Broni
Wyznanie	rzymskokatolickie
Karalność	niekarana
Stosunek do stron	obca

Mąż mój Jan Sapiński, ur. 24 października 1901 r. w Słomnikach, z zawodu ślusarz, został aresztowany 25 września 1942 r. podczas pracy w Fabryce.

Dnia 14 października 1942 r. został mąż stracony przez Niemców na szubienicy koło Fabryki Broni w Radomiu.

Przy samej egzekucji nie byłam obecna. Przyszłam na miejsce stracenia w kilkanaście minut po egzekucji. Wśród wiszących poznałam swego męża. Nie mogąc się opanować, zawołałam do Niemców: „Za co powiesiliście niewinnych ludzi?“, po czym upadłam zemdlna.

Uczułam jednak ból w boku. Znajomi mówili mi, że po wypowiedzeniu przeze mnie wyżej wymienionych słów kopnął mnie gestapowiec.

Co było powodem aresztowania męża – nie wiem. Nie pamiętam, jaki napis był umieszczony na tablicy, ustawionej obok szubienicy. Ludzie mówili mi, że była tam mowa o bandytach.

Zwłoki powieszonych wisały do godz. 4.00 po południu, po czym wywieziono je, prawdopodobnie na Firlej.

Świadkowi okazano fotografię straconych w Radomiu przy Fabryce Broni, po czym świadek zeznaje:

Wśród powieszonych poznaję w mężczyźnie szóstym z rzędu, licząc od strony prawej, swego męża.

W listopadzie 1942 r. otrzymałam zaświadczenie ze Starostwa Grodzkiego, dyr. Policji, zawiadamiające, że mąż mój zmarł dnia 14 października 1942 r.

Świadek przedkłada zaświadczenie z daty 10 listopada 1942 r. wystawione przez *Stadthauptmanna* m. Radomia, z którego sporządzono odpis i dołączono do akt sprawy.

Odczytano.